

Особливої уваги потребує діяльність ЮНІСЕФ на Донбасі, оскільки всі діти України є рівними та мають право на захист своїх прав, на дитинство, достатній життєвий рівень, підтримку, щоб в майбутньому бути повноцінними громадянами своєї держави.

ЮНІСЕФ у цьому регіоні України здійснює свою діяльність за різними напрямками: надання певної матеріальної та психологічної допомоги дітям з метою подолання булінгу, фізичного насильства і погроз; постачання медикаментів, вакцин для профілактики кору, паротиту, краснухи, засобів гігієни, продуктів харчування, одягу; сприяння забезпеченню сталого водопостачання тощо. До того ж здійснюється збір коштів та надається підтримка у відновленні шкіл, дитячих садочків, лікарень, а саме постачаються меблі та будівельні матеріали.

Враховуючи вищевикладене, слід зазначити, що допомога, яка надається ЮНІСЕФ, має неабияке значення для забезпечення прав і добробуту дітей в Україні, оскільки саме від дітей залежить розвиток, стабільність та процвітання нашої держави в майбутньому.

Одержано 13.04.2019

УДК 342.228

Данило Антонович ВАСИЛЕНКО,

курсант групи Ф4-104 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Варуниц Л. Д.

ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ СИМВОЛІКИ

Державні символи являють собою умовні знаки державності, суверенітету.

Державі належить монопольне право на встановлення своїх символів (атрибутів). Вони, як правило, визначаються основними законами держав, а їх докладний опис і правовий режим використання регламентуються спеціальними законами або іншими актами загальнонаціонального значення. До них, зазвичай, відносять: державний прапор, герб, гімн, іноді кольори, штандарт глави держави, державну печатку. Згідно з положеннями Конституції України «Державними символами в Україні є Державний Прапор України, Державний Герб України і Державний Гімн України» (ст. 20). Зазначимо, що при визначенні державної символіки законодавець враховує національні та історичні традиції народу.

Відмітимо, що державні символи, з одного боку, підтверджують факт існування держави і слугують зміцненню її суверенітету, а з іншого – державний суверенітет виступає першоосновою як появи, так і подальшого розвитку державних символів. Вони являють собою зовнішній прояв державної влади

на всій території держави і за її межами. Державні символи являють собою офіційні символи суверенітету держави та виконують представницьку роль у зв'язках з іноземними державами. Необхідно відмітити, що державні символи об'єднують (консоліднують) навколо ідей державного будівництва

громадян держави, незалежно від походження, соціального та майнового стану, раси, національності та інших соціальних ознак.

Символи держави передбачають повагу до них громадян та офіційних осіб, а також іноземних громадян, офіційних осіб інших держав. Як виразники суверенності держави вони уособлюють повагу народу до своєї держави, сприяють його патріотичному вихованню.

Отже, на нашу думку, виходячи із вищевикладеного, слід зробити висновки про те, що державні символи, встановлені Конституцією або спеціальними законами, являють собою особливі розпізнавальні знаки певної держави, в яких уособлюється її суверенітет, а в деяких випадках, певний історичний або ідеологічний зміст. Державна символіка має важливе юридичне та соціально-психологічне значення, виконуючи такі функції, як: політичні, дипломатичні, соціальні. Державні символи являють собою важливі атрибути державності, здатні сприяти патріотичному вихованню громадян.

Одержано 07.04.2019

УДК 342.56

Валерія Іллівна ВАСИЛЬЄВА,

курсант групи Ф1-101 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Гудзь Т. І.

ВПЛИВ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ НА СТАТУС СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Наразі в Україні триває конституційна реформа, однією зі складових якої є реформування судової влади. Поряд із системою судів загальної юрисдикції, зміни торкнулися і органу конституційної юрисдикції – Конституційного Суду України (далі – КСУ). При цьому, такі зміни пов'язані як із функціонуванням КСУ в цілому, так і з правовим статусом суддів КСУ, що підтверджується положеннями Конституції України та Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 р. № 2136-VIII (далі – Закон).

Аналіз чинного Закону дозволяє стверджувати, що його прийняття принесло певні зміни у статус суддів КСУ. Однією з таких новел є оновлення підстав та процедури звільнення суддів КСУ, адже у минулому на цей процес мали вплив суб'єкти, які призначали суддів на посаду – Верховна Рада України, Президент України, З'їзд суддів. Водночас, з набуттям чинності нового Закону вирішення цього питання безпосередньо віднесено до компетенції КСУ, що, на думку фахівців, дає змогу об'єктивного розгляду питань щодо звільнення суддів з посади та дозволяє істотно знизити вплив на остаточне рішення з приводу цього питання з боку раніше уповноважених на це суб'єктів. Так, відповідно до ст. 21 Закону, рішення про звільнення з посади судді КСУ Суд ухвалює щонайменше двома третинами від його конституційного складу. Однак деякі науковці та політики зауважують на тому, що чинний Закон не містить роз'яснення такої нової підстави для звільнення суддів